

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19331

гр. София, 09.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **6486** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Сдружение за дивата природа „Балкани“ за обявяване нищожността на Решение № БД-ЕО-35/2023г. на Директора на РИОСВ – Благоевград. Ответникът - директор на РИОСВ – Благоевград, както и възложителят на проекта - [община], оспорват искането като недопустимо.

Жалбата е постъпила ведно с административната преписка по издаване на оспорения акт.

Съдът като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства намира, че жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

Съдът е сезиран с жалба подадена от Сдружение за дивата природа „Балкани“, с искане за обявяване нищожността на Решение № БД-ЕО-35/2023г. на Директора на РИОСВ – Благоевград. Искането на жалбоподателя е обосновано от изложените обстоятелства, че актът е немотивиран и необоснован, тъй като органът не е посочил никакви данни за животните и птиците на територията на процесния план – проект за ПУП-ПРЗ за промяна на предназначението на ПИ с идентификатор 69119.67.78, местност Пещерата, за „фотоволтаична централа“ с възложител [община]. Не е съобразено, че в непосредствена близост до процесния план се намират три защитени зони, като органът не е положил никакви усилия да удостовери истинското състояние на биологичното разнообразие на терена. Изложени са и съображения, че при установяване на истинското състояние на биологичното разнообразие ще се установи, че са налице пречки за реализиране на инвестиционното намерение при приложението на чл.38, ал.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗБР, както и чл.40, ал.1, т.1 от ЗБР. По тези съображения се поддържа, че са допуснати множество груби нарушения на материалния закон, които „правят съществуването на Решението правно нетърпимо и препятстват

настъпването на целените с него правни последици“.

Разпоредбата на чл.149, ал.5 АПК предвижда административните актове да могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Оспорването на административните актове по реда на чл.149, ал.5 АПК обаче, също е подчинено на общите правила на административния процес – то да е обусловено от засегнати права и законни интереси от постановения акт, както и да е осъществено в допустима от процесуалния закон форма.

В конкретния случай, оспорващият е формулирал искане до съда (петитум на жалбата) – да бъде обявена нищожността на Решение № БД-ЕО-35/2023г. на директора на РИОСВ – Благоевград, но в обстоятелствената част на жалбата, не е навел твърдения за наличие на обстоятелства, които да водят до извод за нищожност на акта. Трайно и последователно в практиката на ВС са разграничавани основанията за нищожност, от основанията за незаконосъобразност на административните актове. Такива разяснения са дадени и с ТР № 39 от 12.VIII.1987 г. по гр. д. № 11/87 г., ОСГК, ТР № 51 от 7.VI.1983 г. по гр. д. № 38/83 г., а именно, че административните актове са нищожни, когато са издадени не от органа, посочен в закон, когато излизат извън компетентността на този орган и когато актът е повторно издадена за същия случай, без първоначално издаденият акт да е отменен по съответния ред. Следва да се добавят и случаите при пълна липса на форма, както и при толкова неясен акт, че изобщо не може да се изведе волята на органа, дори и по пътя на тълкуване. В други случаи на допуснати нарушения от процесуално или материалноправно естество ще е налице неправилно издаден или незаконосъобразен административен акт, който може да бъде отменен по реда на обжалването или евентуално чрез извънредните способности за отмяна на съдебни решения в производство по обжалване на актовете, но не и да бъдат основания за обявяване акта за нищожен.

В жалбата предмет на настоящото производство се иска обявяване на акта за нищожен, без обаче да се твърди да е налице някое от основанията за нищожност на административния акт – че не е издаден от предвидения в закон орган, органът е излязъл извън компетентността си, има друг издаден акт, който не е отменен, или е налице толкова съществен порок във формата му, че изобщо не може да се приеме, че има волеизявление. Вместо това жалбоподателят е изложил съображения, че при издаването на акта органът не е изяснил всички относими обстоятелства, мотивите му са непълни и необосновани и в крайна сметка актът е в противоречие с материалноправни разпоредби. Това противоречие между посочените в жалбата основания за незаконосъобразност на акта и заявения петитум – за обявяване нищожността на акта, без да се твърди наличие на такова обстоятелство, пречатства разглеждането на жалбата по съдебен ред, доколкото не може да се определи конкретния предмет на делото и кои са спорните обстоятелства. Липсата на твърдения за наличие на обстоятелства водещи до нищожност на акта, при заявено искане за обявяване на нищожността му, е пречка за образуването и провеждането по същество на съдебното производство, а не е въпрос касаещ основателността на искането. Последното ще е налице, ако се твърди, че актът е издаден от некомпетентен орган или, че е налице предходен такъв акт. В този случай, в хода на съдебното производство ще се установи дали възраженията на оспорващия са основателни или не, като с оглед изхода на доказването по делото, съдът ще се произнесе с решение, с което ще обяви нищожността на акта или ще отхвърли оспорването. Настоящият случай обаче, не е такъв. Изобщо не се твърди да е налице обстоятелство водещо до

нищожност на акта, съответно не може да се определи и предмет на доказване по делото – кои обстоятелства касаещи валидността на акта следва да бъдат установени, при положение, че жалбоподателят не оспорва нито едно от тях.

Наведените с жалбата възражения за необоснованост и незаконосъобразност на акта е следвало да бъдат изложени от жалбоподателя в производство по оспорване на неговата законосъобразност, но същите са неотнوسими при заявено единствено искане за обявяване нищожността на акта.

По тези съображения жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното въз основа на нея съдебно производство да бъде прекратено.

Предвид на изложеното съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Сдружение за дивата природа „Балкани“ за обявяване нищожността на Решение № БД-ЕО-35/2023г. на директора на РИОСВ – Благоевград и ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по образуваното адм.д.№ 6486/2024г. на АССГ, 27 състав.

Определението подлежи на обжалване от жалбоподателя с частна жалба пред Върховен административен съд на основание чл.160 АПК в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: